СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 165. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, пятниця, 18-го липня 1947. No. 165. JERSEY CITY and NEW YORK, Friday, July 18, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ в ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1010 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ЧОТИРИ БІЛЬЙОНИ НА СПИНЕННЯ ПОВЕНЕЙ УПРОДОВЖ 10 ЛІТ

Вашингтон, 16 липня. — Президент Труман доручив конгресові призначити $4,000,000,000 на спинення виливу ріки Мисисипі й її доплявів упродовж 10 наступних літ. Конгрес вже давніше згодився на такі пляни, одначе не призначив на них грошей. Президент підкреслив, що це пильна справа, бо саме недавно виливи спричинили шкоди на пів більйона. Ці шкоди він оглядав самий особисто, коли недавно перебував у стейті Мизурі й Канзас. Крім найновішої шкоди виливи спричинили ще на більйон долярів шкід упродовж десятиліття, від 1937 до 1947 р. Попри шкоди матеріяльні виливи спричинили смерть соток людей, терпіння людей, утечу з домів і перерву в нормальнім житті населення. На найближчий рік зажадав президент призначити $250,000 для праці інженерів.

ГУВЕР НА ЧОЛІ КОМІСІЇ ДЛЯ УПРОЩЕННЯ УРЯДУВАННЯ

Вашингтон. — Герберт Гувер, бувший президент Злучених Держав, поставлений на чолі комісії, яка має переглянути способи виконування праці теперішнього уряду й подати пляни, як це урядування упростити. Відповідний закон прийнятий уже конгресом, а на його підставі має бути іменована 12-членна комісія для приготування плянів. У склад комісії ввійдуть по 4 члени іменовані палатою репрезентантів, сенатом і президентом. Палата саме поставила Гувера як першого свого члена, сенат назначив уже своїх 4 членів, а президент ще не іменував нікого. Комісія має скласти звіт з своїх помічень в 1949 році, в кілька днів після того як зійдеться новий, 81 конгрес.

ГУБЕРНАТОРИ ЗА ОДНОЗГІДНІСТЬ В ЗАКОРДОННІЙ ПОЛІТИЦІ

Солт Лейк Ситі. — Конференція 44 стейтових губернаторів прийняла одноголосно резолюцію з висловом конечности засади непартійности в заграничній політиці. В резолюції сказано, що Америка повинна показати цілому світові, „що вона змагає до миру і що нарід є обєднаний у постанові зберігати невідбиральні права й привилеї, якими втішаються тепер наші громадяни". Конференція заявилася теж за загальний військовий вишкіл і висловила довіря до політики секретаря Маршала, яку він виложив у промові на зібранні губернаторів.

„УЛЬТИМАТ" ТРЬОХ КОНГРЕСМЕНІВ

Вашингтон. — Три найбільш впливові члени палати репрезентантів ,всі три члени Республиканської Партії, вийшли з погрозою, що як президент Труман не змінить свого становища в справі знижки податків, то його програма заграничної допомоги найдеться в важкім положенні. Ця погроза, хоч має вигляди ультиматума, не вплине на зміну становища президента в справі вета проти ухваленого нового податкового законопроєкту, одначе викличе негодування й відповідну реакцію збоку людей, які не можуть погодитися на такий „торг кіньми" у політичних справах. Заяву склали такі конгресмени: Леслі С. Арендс, голова комісії правил; Клеренс Бравн, член тої ж комісії; Джан Тейбер, предсідник комісії для призначування фондів.

ЩЕ 11 КОМУНІСТІВ ЗАСУДЖЕНІ НА ВЯЗНИЦЮ

Вашингтон. — Д-р Едвард Барскі, предсідник Спільного Протифашистівського Комітету в Ню Йорку дістав кару 6 місяців арешту і $500 гривни за погорду конгресу. Разом з ним засуджено ще 10 інших членів цього комітету, одначе на нижчу кару, а деяким відложено виконання кари. Всі вони відмовилися скласти свідоцтва з фінансових справ свого комітету перед Комісією для Неамериканських Діянь. На підставі закону правильна кара за таку зневагу є рік вязниці і $1,000 грошевої кари.

ВЛАСНИКИ ШАХТ В СПРАВІ ЦІНИ ВУГІЛЛЯ

Вашингтон. — Представник Товариства Власників Вугільних Шахт Джан Д. Батл, вислав лист до президента Трумана з заявою, що власники не можуть „вмістити підвишку планеть" у свій буджет без піднесення ціни вугілля. Він доказував, що заробіток на тоні вугілля є менший ніж 13 ц., котрі дається тепер шахтярам на підставі нового контракту.

ІМЕНУВАЛИ ГЕНЕРАЛОМ ПО СМЕРТИ

Вашингтон. — Сенат ухвалив законопроєкт, щоб признати титул майора-генерала полковникові Вилйемові Мичелеві, який помер в 1936 році після довгої боротьбби проти військової команди за признання належного місця летунству в оборонних плянах Америки. Його були навіть поставили під военний суд за його впертість.

Маршал твердить, що допущення скитальників зменшить тертя між Америкою й Росією

Вашингтон, 16. липня. — Три члени кабінету несподівано підтримали законопроєкт Стратона для допущення скитальників з Европи до Америки, коли провідники конгресу висловили погляд, що нема надії на прийняття цього билу в теперішній сесії. Секретар стейту Маршал і секретар війни Патерсон явилися перед комісією особисто, а секретар торгівлі Гариман прислав письмо. Маршал заявив, що допущення до Америки скитальників у значнім числі зменшить тертя мі Злученими Державами й Росією. Доки скитальники з Німеччини не найдуть постійного приміщення, доти вони будуть творити джерело „міжнародного тертя". Серед допитів Маршал заявив, що навіть допущення 100,000 скитальників поможе, бо дасть скитальникам надію, що вони ще не втрачені. „Совети видвигають погляд, що кожна людина, народжена в країні, яка тепер підпала під їх режім, має обовязок вернутися до їхнього краю. Вони домагаються, щоб ми насильно передали скотальників у їх руки. Наш погляд такий, що це проти американської традиції, щоб вертати цих людей проти їхньої волі". Коли Маршала запитали, чи не можна б підождати з цею справою до найближчої сесії конгресу, він сказав, що „шість місяців, це ціле життя для тих людей". На закид, що Злучені Держави мають більше чужинного населення, ніж будьяка інша країна в світі, Маршал сказав: „Це треба завдячувати ідеї, яку представляє Статуя Свободи".

Секретар Патерсон виказував, що кошти утримання скитальників в Німеччині виносять $100,000,000 річно в додатку до утримання війська в Німеччині, а зрештою це справа гуманности. Секретар Гариман у своїм письмі звертав увагу на це, що проволікання справи з допущенням скитальників кидає лихе світло на характер американців.

Крім переслухання згаданих свідків відчитано ще заяву Католицького Товариства для Світового Миру. Ця заява твердить, що Америка все признавала право азилю для переслідуваних людей.

Після свідоцтва Маршала оприлюднив конгресмен Шелф свій лист, який він вислав до секретаря Маршала в справі розселення скитальників. Плян обіймає 10 точок.

СЕКРЕТАР СНАЙДЕР ПОЇДЕ ДО БРАЗИЛІЇ

Вашингтон. — Секретар скарбу Джан В. Снайдер, від'їде в понеділок на 10-денний побув до Бразилії, щоб там дістати з першої руки інформації. На пресовій конференції він заявив, що ціллю його відвідин буде перестудіювати розвиток природних багатств Бразилії.

Грецькі комуністичні партизани вихопились з оточення

ПАРТИЗАНИ ВТІКАЮТЬ В ГОРИ. ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ. МІЖНАРОДНУ БРИГАДУ ОЦІНЮЮТЬ НА 20,000 ЛЮДЕЙ. МОЖЛИВІСТЬ ДАЛЬШОЇ АКЦІЇ

Атени, 16. липня. — З грецьких військових джерел сьогодні повідомили, що 2,000 комуністичних партизанів, що були вибралися в похід на столицю Епіру, Яніну, та були оточені урядовими військами на височинах Калпакі на північний схід від гір Ґаміля, потрапили під заслоною ночі прокрастися з оточення і втікають в гори Граммос. Одна з трьох урядових бригад, які були окружили комуністів, натрапила тільки на один відділ партизанів, зложений з 300 осіб і заставила його до бою. Комуністи віднесли важкі втрати й опісля розбилися на малі групи та втікли разом з іншими. Урядові військові кола висловлюють деяку надію, що їм ще пощастить випередити комуністів та відтяти їм дорогу від гір Граммос, де військова акція є дуже утруднена з огляду на характер, висоту та положення гір. З гір Ґраммос партизани мають звязок з Альбанією, куди переходять на відпочинок та звідкіль забезпечуються частинно харчами і военним вирядом. Полонені партизани, як теж втікачі з партизанського полону зізнають, що партизанські сили, які наступали на Яніну, складалися з вісім батльйонів по 300 людей кожний, включно з двома битальйонами чужинців. Зі закордонних військових джерел повідомляється, що в Югославії зорганізовано для боротьби в Греції міжнародну бригаду, яка нараховує 20,000 осіб. Вважається, що в цій бригаді є теж велика кількість альбанців з грецької території, які співпрацювали з німцями та італійцями і зі закінченням війни втікли до Альбанії.

МАРШАЛ ПРО ПОВНОВЛАСТІ АМЕРИКАНСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ МІСІЇ В ГРЕЦІЇ

МАЄ ПРАВО ПОРАД В СПРАВІ БОРОТЬБИ ПРОТИ ПАРТИЗАНІВ. АМЕРИКА ПРОДАЄ ТУРЕЧЧИНІ ДЕСЯТЬ ТОРГОВЕЛЬНИХ КОРАБЛІВ

Вашингтон, 16. липня. — Секретар стейту ген. Маршал заявив сьогодні, що американська військова місія в Греції, яка наглядає над використанням американської допомоги в цій країні в рямках „Доктрини Трумана", має право дораджувати грецькій армії в справах ліквідації в країні комуністичних партизанів. Чи в цьому напрямку американська місія вже щонебудь робила, Маршал не говорив. Рівночасно секретар фльоти, Джеймс Форесталь, повідомив, що з огляду на теперішне положення в Греції, американська фльота не буде вислана на грецькі води. Проте, він не заперечив, що до грецьких портів можуть заплисти деякі американські военні вишкільні кораблі, або інші під час „нормальних дій". Останні арешти комуністів в Греції секретар Маршал назвав „внутрішньою справою Греції". Він рівночасно повідомив, що Америка продасть Туреччині 10 торговельних кораблів для скріплення транспортної системи. Кораблі будуть заплачені окремо і цей видаток не є звязаний зі 100,000,000 долярів американської допомоги в рямках „Доктрини Трумана".

БОЛЬШЕВИЦЬКЕ РАДІО ГОВОРИТЬ ПРО „УКРАЇНЦІВ" І „БАЛТІЙЦІВ" В МІЖНАРОДНІЙ БРИГАДІ В ГРЕЦІЇ

Штокгольм, Швеція, 16. липня. (ЮП). Большевицька радіовисильня з Латвії повідомила сьогодні, що 100 „советських балтійців" долучилися до міжнародної бригади, яка бореться в Греції „за визволення з фашистського режіму". В повідомленні не сказано, чи ці „балтійці" брали участь в останньому нападі на Грецію з Альбанії. Сказано тільки, що цей советський відділ в міжнародній бригаді складається з „балтійців, українців і росіянів", вояків і старшин, санітарного персоналу і одного „духовника". Ці люди мали б рекрутуватися насамперед зі советських партизанів з останньої війни. Радіозаповідач пообіцяв советській пресі „щоденні звідомлення і фотографії з боротьби" цих партизанів в Греції.

ГРЕЦЬКА СПРАВА В РАДІ БЕЗПЕКИ О.Д.

НА ПОРЯДКУ НАРАД Є АМЕРИКАНСЬКА РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ ПОСТІЙНОЇ БАЛКАНСЬКОЇ КОМІСІЇ

Лейк Соксес, Н. Й., 16. липня. — Завтра має відбутися чергове засідання Ради Безпеки О.Д. в грецькій справі і в американських колах висловлюється переконання, що цим разом Рада Безпеки прийме без змін американську резолюцію про створення постійної Балканської комісії, що заступила б теперішню тимчасову. Докищо до Ради Безпеки ще не внесено звідомлення з останніх подій в Греції, але його сподіються в найблищих днях. Окремий відділ підкомісії О.Д. яка перебуває в Салоніках, вилетів до Яніни, щоби на місці провірити останні повідомлення про комуністичний наступ. З добре поінформованих джерел заявляють, що згадана підкомісія О.Д. має документальні докази про інтервенцію Югославії і Болгарії в грецьких заворушеннях.

АМЕРИКА ЗАПРОПОНУВАЛА МИРОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ В СПРАВІ ЯПОНІЇ

НАРАДИ МАЛИ Б ПОЧАТИСЯ 19 СЕРПНЯ. ЗМІНА ДОТЕПЕРІШНІХ МЕТОД НАРАД

Вашингтон, 16 липня. (АП) — Американський уряд сьогодні повідомив, що він запропонував конференцію в справі мирового договору з Японією. В конференції мали б взяти участь 11 держав і вона мала б початися 19 серпня у Вашингтоні, або Сан Франсиско. Деякі зі запрошених держав могли б пропонувати зміни під цим оглядом. Пропозицію зроблено останньої пятниці, але досі ще не наспіли відповіді. Американська пропозиція повністю зриває з дотеперішніми методами мирових конференцій в Европі, де Советський Союз і кожна з пятьох великодержав мали абсолютне право вета. Всі справи на цій конференції мали б вирішувати всі запрошені 11 країн, більшістю двох третіх голосів. В конференції мали б взяти участь: Злучені Держави Америки, Велика Британія, Франція, Китай, Советський Союз, Австралія, Канада, Індія, Голандія, Нова Зеляндія і Филипини. В розмовах мав би заважити видвигнений Советами в Европі „ступінь участи у війні". Під цим оглядом Америка стоїть на першому місці а Советський Союз на останньому.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ РУРЩИНИ

Америка домагається збільшення продукції вугілля.

Вашингтон, 16 липня. З кінцем чергового тижня тут відбудуться наради між представниками Злучених Держав і Великої Британії в справі німецької промислової провінції Рурщини. Секретар стейту ген. Маршал сьогодні заявив на пресовій конференції, що Злучені Держави будуть рішучо обстоювати збільшення продукції німецького вугілля, з огляду на рішальне значення цего сирівцю для европейської економії взагалі і післявоенної відбудови зокрема. Справа Рурщини буде теж предметом окремих нарад відповідного комітету, створеного на Конференції Европейської Співпраці в Парижі.

БРИТАНСЬКО-СОВЄТСЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДОГОВІР

„Драматична зміна" советського становища. Англія дістане 1,000,000 тон збіжжя

Лондон, 16 липня. Сьогодні вернулася з Москви до Лондону 10-особова британська делегація, що вела торговельні переговори зі советським урядом. Переговори закінчено успішно і торговельний договір між цими двома країнами мав би бути підписаний ще з кінцем цего, або початком наступного тижня. Советське становище до британських торговельних пропозицій „драматично змінилося" у вівторок, як до голови британської місії, підсекретара торгівлі Гарольда Вилсона потелефонував советський міністер торгівлі Мікоян та запропонував дальші переговори. Вилсон вже був повідомив Лондон про неуспіх конференції. Советський Союз в останній хвилині перед плянованим відїздом британців погодився на їх пропозиції. Подробиць договору ще не подано, але відомо, що Совети зобовязалися доставити Англії 1,000,000 тон збіжжя, що становить половину їхньої річної продукції, та деякі інші сирі матеріяли і рибні консерви. Британія дає Советам відповідні полекші в сплаті довгів та доставлятиме машини і залізні та стальні продукти, як теж штучні погної.

УГОРСЬКА „ДЕМОКРАТІЯ"

Новий виборчий закон має запевнити комуністам перемогу. Терор продовжується.

Будапешт, 16 липня. Угорський комуністичний міністер внутрішніх справ предложив сьогодні парляментові новий виборчий закон, який мав би запевнити комуністам повну перемогу при найблищих виборах. Закон виключає навіть кандидатуру опозиційних провідників. Тимчасом комуністичний терор в країні продовжується. Сьогодні товпа комуністів напала тут на приміщення опозиційної Партії Свободи, здемолювала його та серіозно потурбувала приявних там 12 членів партії. Опісля поліція придержала — всіх побитих членів опозиції.

ТЕРОР В РУМУНІЇ

Букарешт, 16 липня. (АП) — Після арешту на аеродромі провідників румунської опозиції, які — згідно з твердженням поліції — задумували втекти до Туреччини, в цілій країні продовжуються масові арешти проти-комуністичних елементів.

ЛЄНІНГРАДСЬКИЙ МИТРОПОЛИТ В ДОРОЗІ ДО НЮ ЙОРКУ

Лондон, 16 липня. (АП) — Советська пресова агенція ТАСС повідомила, що лєнінградський митрополит Григорій вилетів сьогодні з Москви до Ню Йорку. В повідомленні сказано, що митрополит Григорій виїхав з доручення Святого Синоду з метою полагодити цілий ряд церковних справ.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число в понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КРЕМЛЬ НЕ ПОПУСТИТЬ!

Американський журналіст, Вилйем Филип Симс, є відомий з цього, що постійно критикує американський уряд за його уступчивість Совєтам, зокрема за договір у Ялті з його примусовою репатріяцією і видаванням невинних людей на муки совєтському НКВД, чи політичній поліції, яка є в краях, що є сателітами СССР. Він теж заявляється постійно за тверд-шу руку в відношенні до Совєтів та за позитивну американську програму в справі допомоги жертвам кремлівської диктатури. Як такий він тепер радо повитав плян секретара стейту Маршала щодо економічної відбудови Европи. Симс, що є добрим знавцем Европи, є переконаний, що нужда в Европі це найліпша зброя в руках большевиків, тому саме давно дораджував і тепер дораджує Америці підпомогти европейські народи матеріяльно якнайщедріше. Таким є Симс і тому варті глибшої застанови його теперішні сумніви щодо цього, чи вдасться здійснити допомоговий плян Маршала.

Отже Симс пише, що тепер настали в Европі такі обставини, що цей плян може вдатись в найкращому разі тільки частинно. Ціла Европа є вже так залякана Кремлем, що ніхто не піде проти Москви, а властиво не зробить нічого такого, що може Москва вважати ворожим кроком, зверненим проти неї. Знов Москва вважає плян Маршала шкідливим і нездійснимим, зверненим проти неї та Европи. Тим треба пояснити собі застереження навіть такої країни як Швайцарія, як вона заявлялась за співпрацю з пляном Маршала. Її страх, чи страх скандинавських країн, щоб часом якимсь кроком не вразити Совєти, вказує наглядно, під яким сильним терором Кремля стоять нині усі европейські країни. Москва лякає усіх своїми пятими колонами, які дуже активні, як от в Франції чи Італії. Знов про можливість народів свобідно поступати в таких країнах як Польща, Югославія, чи Чехословаччина, то й не доводиться говорити. Їм Сталін приказує, як приказував колись своїм сателітам Гітлєр, коли кликав їх на наради до Берліна чи Берхтесґадену.

Як же в таких обставинах, питає Симс, можна думати хочби про співпрацю західно-европейських країн з Америкою, себто навіть тих, що отверто згодились на цю співпрацю? Симс каже, що всі ці країни, як і ті, що пішли зі Совєтами, радо тісно співпрацювали б з Америкою, коли б не було совєтського терору. Совєти, каже Симс далі, вживають і вживатимуть усіх можливих засобів, щоб не допустити до здійснення американських плянів ратування Европи. Совєтська система не може конкурувати з Америкою в Европі, бо знає, що мусіла б програти. Кремль це добре знає і тому буде старатись взагалі до цеї конкуренції не допустити.

Москва уже поділила Европу на два табори, загрозивши одночасно усім, що не є по її боці, а держать з Америкою. Тепер положення таке, що кожна країна боїться зробити щось таке, що дало б Москві притоку свою загрозу здійснити. Ясне, що через таке поступовання Совєтів положення Злучених Держав в Европі стало дуже важким, бо Москва не уступає і добровільно не уступить.

А деж „Самостійна Україна"?

Паризька конференція в справі економічної відбудови Европи при американській фінансовій допомозі виявила знову цілий большевицький блоф з Україною, як „самостійною державою". Автім, не тільки з Україною та іншими „істінно совєтськімі" „самостійними республиками", але й з тими країнами, які вже після війни попали під совєтську „опіку". Приклад з Чехословаччиною аж надто багатомовний. Ця, одна з найбільш заасансованих европейських країн, зголосила свою участь в конференції, ще перед остаточно негативним становищем до неї Москви. І тому опісля „получився конфуз", бо з наказу Москви треба було цю участь відкликати. В чеському урядовому комунікаті так і сказано, що уряд відкликає своє зголошення, бо в новій обстановці його можна б вважати за „ворожий акт" проти Москви.

Паризька конференція до решти розвіяла совєтський блоф зі „самостійною державою у випадку з Україною. Звичайно, в цю „держаність" України в совєтській системі міг повірити тільки останній дурень, або людина невилічимо хвора на большевицьку хворобу, але яка цього большевизму сама ніколи не бачила. Інші трубіли про „самостійну державу" в совєтській Україні тільки з наказу Москви, або з будьяких інших власношкурних інтересів.

Проте, блоф зі „самостійною державою" в Україні міг дещо збити з пантелику і тих, які цілком добре орієнтувалися в дійсності та вповні здавали собі справу власне з цього „державницького" блофу. Знаючи нереальність будьякої національної, чи державної самостійности в большевицькій дійсности, вони потішалися тою думкою, що он, мовляв, хоча Україна на ділі й поневолена, то бодай чужі країни визнали формально її державність, а це вже може мати велике значення в майбутності. Паризька конференція заперечує і цей самообман. Бо України досі не визнано „самостійною державою", не визнано її ані фактично, ані формально, а тільки шляхом ялтського „апізерства" - уговдовства признано Москві від України і Білорусі два голоси більше в Організації Обєднаних Держав. І зроблено це не вкорисіть України, тільки Москви. Деяким землячкам була засвітилася іскра в оці, он, мовляв, про Україну заговорили. Байдуже як заговорили, аби заговорили на міжнародному терені. Хай і слава Герострата, аби „слава". Проте, в міжнародній пресі ані на хвилину не залишалося сумніву, в якій ролі та чому признано Москві український голос. Виступи Москви під фірмою України в цій міжнародній організації мали наскрізь негативний, бо деструктивний характер. Українського імені вони не вкривали жодною славою, тільки ганьбою. Москва керувалася двома мотивами, тягнучи за собою Мануїльського до Лондону, Сан Франсиско та Ню Йорку: 1. Мати одного попихача більше; 2. Сплямити українське імя та зробити Україну співвинною за всі свої злочини. В совєтській пресі з жодної іншої „республіки" не має стільки вірнопідданчих заяв і телеграм до Сталіна, як від його прислужників і висланників з України. Все це має одну і ту саму мету Москви: звалити на Україну співвину за большевицькі злочини, зробити її стовідсотковим „колабораціоінстом", а блоф з „державністю" мав би ще бути доказом, що цей колабораціонізм був „добровільний". На щастя український народ від самого початку існування большевизму, теж під час і після другої світової війни вже і в „самостійній державі" у формі спонтанних масових виступів і в організованому характері в рядах Української Повстанської Армії своєю кровю і трупом засвідчує своє державницьке змагання та заперечує „державницькі" блофи Москви.

В Організації Обєднаних Держав дозволено Москві надуживати українського імени. Але остання конференція в Парижі вияснює до рещти становище світу до большевицьких „державницьких" блофів не тільки під фактичним, але і формальним оглядом. Ініціятори конференції, Велика Британія і Франція, після розбиття зайвих короводжень з Молотовом, видали спільний комунікат, яким запрошено на конференцію ВСІ европейські держави, зі совєтськими сателітами включно. Запрошено 22 европейські країни, за виїмком Еспанії, з огляду на режім ген. Франка, та за виїмком Німеччини, яка не має уряду. Між запрошеними УСІМА европейськими державами, між якими подибується Люксембург з 2,585 квадратних кілометрів простору та 260,000 мешканців, між якими є Альбанія з 27,540 квадратних кілометрів простору і 800,000 мешканців (згідно з передвоєнною статистикою), ви намарно шукатимете за „самостійною державою" Україною, з її 170,978 квадратних миль простору та 38,960,221 мешканців, згідно з урядовою статистикою з 1947 року. Цеї великої „самостійної держави" навіть не зараховано до совєтських сателітів, як зараховано мініятурну Альбанію, Польщу, Чехословаччину та інших. Навіть не дали можности цій „самостійній державі" висловити свою „нерозривну дружбу" зі „старшим братом" і для солідарности з ним відмовитися від участи в конференції. І ані московський „старший брат", ані сама „самостійна держава" Україна не вважала за відповідне бодай словом запротестувати проти такої обиди, що її цілком викреслено не тільки зпоміж европейських держав, але навіть зпоміж совєтських сателітів. І нігде в світі цего факту ані словом не піднесено. А причина і ціль Паризької конференції такі безмірно важливі власне для України. Але для справжньої України, для скривавленого в боротьбі проти большевизму і знедоленого українського народу, а не для большевицького блофу зі „самостійною державою", видвигненого для піддержки злочинних большевицький спекуляцій.

Становище Паризької конференції до України насуває два висновки: Воно до решти розвіває ілюзію, що большевицький блоф зі „самостійною державою" міг в чому небудь бодай формально поліпшити міжнароднє становище України, як такої. Воно теж з черги і вже зайвий раз потверджує необхідність безпощадної і беумовної боротьби за справді Самостійну, Соборну Українську Державу українського народу. Цю боротьбу веде на всіх ділянках обєднаний нею ввесь український нарід на батьківщині і до цеї боротьби мусять обєднано стати всі українські сили поза нею. Бо не большевицькі, чи будькі інші блофи, а тільки справді вільна українська держава, створена українським народом в боротьбі та на руїнах московської білої, чи червоної імперії, здобуде для України увагу та належне їй місце в сімї усіх інших вільних народів світу.

В. П-й.

ХТО ВОНИ?

Справжне обличчя сучасної української еміграції.

(Надіслане до „Свободи").

Переглядаючи заокеанські часописи я прийшов до висновку, що сучасна українська еміграція для переважаючої кількости наших заокеанських братів-українців є свого роду „Таємничий незнайомий".

Одні схильні надміру ідеалізувати їх, другі навпаки прикриваючись словами: „А чого вони не хочуть вертатися додому", лають їх воєнними злочинцями, гітлерівцями, квіслінгами, коляборициналістами, та іншими „модерними епітетами", які зявилися в часі чи щойно по закінченні останньої війни.

Автор поставив собі завданням — зясувати заокеанським українцям правдиво і обєктивно справжнє обличчя сучасної української еміграції.

Загальна кількість українців на еміграції буде сягати до 200 тисяч,з яких близько 20 тисяч замешкують на терені Австрії, а остання переважно в Німеччині.

Походять вони з усіх українських земель. Перше місце щодо скількости займають еміґранти з Західних земель, друге Піддніпрянці, третє — вихідці з румунських областей. Найменше в кількісному відношенні заступлено групу еміґрантів з Закарпатської України.

В основній своїй масі ця еміграція складається з нових еміґрантів, але в невеликій порівнюючи скількости є і. старі еміґранти, періоду Визвольних змагань, які до другої світової війни мешкали переважно на теренах Чехословаччини, Франції та Італії.

Соціяльну діференціяцію через низку причин для всієї еміґрантської спільноти зараз подати дуже важко. Тому для прикладу наводжу градацію української еміграції в тій області, де тепер замешкує автор цієї статті.

1. Інтелеґентів з високою освітою та практичними знаннями: 1.1%; 2. Інтеліґентів-Інтелектуалістів: 0.2%; 3. Інших інтеліґентів (вчителів, бухгальтерів по матурі): 3.3%; 4. Студенти високих шкіл (які зараз студіюють): 0.8%; 5. Ремісники: 10%; 6. Селяни: 25.1%; 7. Кваліфіковані робітники: 6.8%; 8. Некваліфіковані робітники: 9.1%; 9. Діти до 14 років життя: 21.4%; 10. Молодь 14-20 років; 11. Жінки в домашньому господарстві: 15.9%; 12. Жінки й чоловіки понад 60 років життя: 1.8%.

Порівнюючи наведені вище дання з давніми інших областей, автор прийшов до висновку, що їх кожна з певними застереженнями примінити і до інших областей, де замешкує зараз українська еміграція.

З наведених данних можна зробити такі висновки:

1. Найширше заступленими групами є: — група робітників і селян, що складають разом 51% (без дітей і частково жінок, котрі здебільшого потрапили до групи жінки у „домашньому господарстві").

2. Найменш чисельно заступленою групою є група інтеліґенції, яка складає в середньому всього 5% загальної маси еміґрантів.

3. Основну масу складають молодь і люди в розквіті сил життя (35-40 років). Зростаюча група осіб, що мають понад 60 років життя складає лише 1.8% всього еміґрантського загалу.

Щодо інтеліґенції, то така за професіями, складається в основному з: учителів, священиків, юристів, кооператорів, інжинірів, бухгальтерів, письменників і науковців.

Найслабше в кількісному відношенні заступлено групу науковців, яка в нашій области складає лише 0.8% та письменників 0.09%. Невелике превалювання групи письменників над групою науковців пояснюється тим, що частина науковців являється одночасно і письменниками.

Резюмуючи все наведене вище, можна ствердити, що як за своїм професійним складом, так і за віком сучасна українська еміграція являє цінний людський матеріял.

б). Духове життя української еміграції.

Як і в Краю, духове життя українців на еміграції гуртується навколо трьох традиційних осередків: церкви, школи й преси.

Релігійні відправи, що регулярно відбуваються в церквах для вірян греко-католицького віровизнання та православних, приналежних до Української Автокефальної церкви, збирають звичайно чисельних вірян, які шукають у цих вбогих церквах полегшення і втіхи своїм наболілим душам. Правдиво зворушливу картину являє кінцевий мент Богослужби, коли з глибини сердець нещасні обездолені вигнанці возносять гарячу молитву — молитву за Україну. Треба самому бути при тому величному моменті, коли чисельний натовп разом з священиками схиляє свої коліна і під низьку стелю барку-церкви несеться балагаючи:

Боже Великий, Всесильний
Нашу Вкраїну храни...

З глибокою вірою возносять вони свої молитви і вірять, що прийде час, коли зглянувшись на їх молитви пошле Господь „Щастя, долю — нашій неньці Україні..."

Навколо парохій, як греко-католицьких, так і православних (Укр. Автокеф. Церкви) гуртуються віряни в Релігійні Братства, які мають великий виховний вплив на еміґрантський загал, зокрема на молодь. Братства мають свою пресу, утримують школи й т. ін

Школи: Повсюди, де українські еміґранти живуть в більш-менш значній кількости вживається заходів до організації українських шкіл, щоб діти і на чужині навчалися своєю рідною мовою. Зубожіле еміґрантське громадянство щиро підтримує свої рідні школи, слід відзначити і відданість учительства, яке за мізерну платню (а часто і зовсім без оплати) навчає в школах. Зорганізовано школи всіх типів: початкові, гімназії, промислові й високі. За браком відомостей з терену Німеччини для характеристики наведемо данні з Австрії, де нагадуємо, за-

(Продовження на стор. 3-тій)

Ол. Луговий.

Дажбожі Внуки

I. НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

76)

— Дивно! Зразу він був таким прихильним, добрим. Може ти подала йому причину? Може посміялася коли, згань-била! Хлопці гордий нарід.

— Ніколи! Словечка йому образливого не сказала, не подумала погано! — Наталка сповідалася.

— Не натякнула йому, хочаб жартом, що він тобі не байдужий?

— Не буду ж я йому набиватися! — дочка розсердилася.

— Не сердься, дитино! Вибачай! Ти держишся від нього здалеку?

— Раз я йому не подобалася, чого до нього приставатиму?

— Так! — протягнула мати. — Здається, доню, я обох вас вже зрозуміла! — казала повеселівшим голосом. — Моя дитино,, яка ти ще дурненька! Плачеш, сумуєш, Бог знає чого! Я знаю вже, чого Микола тебе уникає!...

— Чого? - дочка спитала обнадієно.

— Бо любить тебе! А думає, що ти його не любиш, та й ходите, понадувавшися, уникаєте одно одного!

— Він хлопець. Міг би спитати, чому я його уникаю!

— Ти забула, що він бідний робітник, працює у наймах. Ти все ж таки власниця півсекції землі, сяких таких будинків, худоби. Багачка супроти нього!... Може не признається тобі, боїться, що висмієш. Того ти не подумала?

— Я, його висміювати?! Ой, мамо! Бог би з вас говорив! — Наталка повеселіла, сварила саму себе. — Ах яка я дурна! Може й справді!

— Ну, ну! Я поговорю з ним при найближчій нагоді. Виведу вас на чисту воду! А то бродите в каламутній і не виберетеся ніяк.

Негода прийшла другого дня, у неділю. Зраня Микола пішов оглядати засів над залізницею, — він останніми часами зовсім від хати відбивається. Боровичка визвалася йти з ним, вона ж господар. Наталі зарядила готувати обід, щоб не спізнилася, поки вони вернуть. З замираючим серцем від втіхи й напевности, тремтяча дочка засуятилася по кухні. Господиня з робітником пішла в обхід. Говорили про погоду, про урожай. Мати не то соромилася, не то боялася починати. Обдумувала, з чого б то завести розмову? За якийсь час наважилася:

— Чи то правда, Миколо, що на зиму ти хочеш їхати на схід? — питала ніби от так собі, зо звичайної цікавости.

— Мушу, пані! — він відказав чемно. — Чейже не проїдатиму заробітку тут на фармах! Може в фабрику встрягну!

— А як не встрягнеш?

— Десь до лісу поїду!

— І в лісі не встрягнеш, тоді що? — гейби дразнила господиня.

— Як то ні? Мушу встрягнути! — він сказав з притиском.

— Мусиш? Може ж не бути запотребуваним.

— Так працюватиму у місті, де прийдеться! — Микола твердив своє.

— Авжеж! День працюватимеш, а тиждень сидітимеш! У місті за все треба заплатити. Десятки тисяч безробітних у кожному...

— Я самий над тим задумуюся! Але виходу інакшого не бачу! Шукантиму, чейже знайду.

— Еге... Їздитимеш тягаровими поїздами по Канаді, як вона довга й широка, брудний, голодний! Здоровля раз-два позбудешся...

— Що то вам прийшло до голови мене застрашувати? — Микола не здогадувався.

— Шкода мені тебе! Ти за добрий хлопець! Подумай самий! Чи тобі необхідно на зиму від нас забиратися? Погано тобі у нас?

— Дуже навіть добре! Та в зимі ви мені не платитимете, бо й нізащо. Я хочу трохи підробитися, вчепитися якогось свого діла...

— Чіпатися тяжко в теперішні часи. Не хочу тебе знеохочувати, але кажу правду — не вдасться! Шукай іншого якогось виходу! — І по мовчанці — жартом. — Підробишся, певно й одружишся тоді? Чи наглядів хоч вже дівчину? За тебе кожна підскоком піде!

— Не можу про дівчину думати! Оженюся, та й куди з жінкою піду?

— Шукай дівчини з господарством, щоб нікуди йти не потребував. На готовому й доробдятися легше!

— Готові господарства по дорозі не валяються, — от так, йшов і взяв. Хто з господарством за мене піде? Зразу зо своїх десятьох пальців мушу все здобути. Не знаєте, як тутешні дивляться на еміґрантів?

— Ну, не всі! А ось, у Ставровичів зять! Еміґрант — не поспів приїхати, оглянутися, а вже зятем став, матір привіз... Там же майно, гай-гай!... І як живуть, люблятся! Всі пятеро гинуть, як то кажуть одно за одним. Молоді липнуть до себе й не розірвеш.

— Вони люди освічені! Зять з панів, ще й рідня якась давна. А я селянський син!

— Не скривдив Бог і тебе ні розумом, ні гідністю! Не дивися, що бідний, простий! Шукай собі доброї, сумлінної фармерської дівчини... Та! Що нам в пожмурки гратися? — Боровичка заговорила гостріше. Чого то ви з Наталкою дуєтеся одно на друге? Не поділили чого, що?

— Я дуюся? — Микола видивився зчудовано. — Це Наталка, видно, не може мене терпіти. (Далі буде).

Черга на Фінляндію

Як що фінляндці сподівались, що їх мене лиха година, то вони дуже помилились і розчарувались. Коли приходить на них московське лихо пізніше ніж на інших, то для цього існували очевидно обставини від них незалежні. Московське напасництво має свої пляни, які не все є в стані виконати. Розвиватися одночасно в південнім і північним напрямі воно не могло. Дарданелі мали для Москви очевидно більше значення ніж опанування Балтійського моря та виходу до північного Атлянтику. Але наступ московського імперіялізму в напрямі Середземного моря Туреччина, підтримана англосакськими державами, тим часом спинила, отже й звернувся він в напрямі меншого спротиву, проти Угорщини і спорідненої з нею Фінляндії. Цюрихська „Вельтвохе" з 20. VI. пише про „погіршення московсько-фінських відносин" між іншим наступне:

„З нагоди сорокової річниці фінського парляменту виголосив шеф совєтської делегації, міністер Калашніков, в своїй промові привітання, чи краще сказати бажання СССР, щоб фінляндці скріплювали свої демократичні установи та уможливлювали цим затіснення звязків з совєтським робітництвом та колхозним селянством... Чи натякається цим, що фінський промисл має бути удержавлено, а селянство розподілено між колхозами?"

Правдоподібно. Не бракує й інших симптомів того, що московські можновладці розпочинають большевизування Фінляндії. Той же тижневик вказує на ту самопосвяту, з якою фінляндці виконали всі свої зобовязання супроти Москви, та висловлює припущення, що „темний замах" на совєтське представництво в Гельсінках має відірочити ратифікування мирового договору в Москві. Дня 16. V. повідомило посольство СССР фінський уряд, що в його будові вибухла попереднього дня бомба, але великої шкоди не зробила. З огляду на те, що ніхто, а зокрема, сторожа на вулиці ніякого вибуху не чула, припускається, що є він дурною московською вигадкою, метою якої є дати нагоду шефу комуністичної партії, який є одночасно і міністром внутрішніх справ, як і в інших окупованих Москвою країнах, перевести у Фінляндії чистку.

Відносно плянів Кремля у Фінляндії не залишає найменшого сумніву й тон „Правди", в якім вона пише про Фінляндію в числі з 14. VI., подаючи повідомлення Тасса, що „реакціонери поновили напади на фінський уряд", наставлений і підтримуваний звичайно Кремлем. До цих „реакціонерів" після гельсінської „Вапаа сана" належать і „праві соціяльні демократи", які, не маючи змоги виступити отверто проти інтересів хліборобських робітників, намагаються використати для боротьби проти уряду окремі елементи аграрного союзу..." Як в балканських державах, а в останнім часі особливо в Угорщині, де переводиться їх приспішене большевізування, так і у Фінляндії уряджено „процес організаторів таємних складів зброї". Але кореспондент Тассу невдоволений ще способом переведення цього процесу і обурений тим, що „оскаржені розлягаються на стільцях, розмовляють з своїми адвокатами і дозволяють собі образливі уваги дотично свідків і слідчих органів...", а до того „намагаються дискредитувати попереднє доходження наклепними вигадками" дотично вимушення зізнань.

Треба мати звичайно найбільше співчуття з малим культурним народом, що потрапив також під чобіт московського імперіялізму, і можна лише щиро вітати відважність фінських повстанців, що організують в лісах збройний спротив московським напасникам.

М. Д.

СИРОМУДРІ

Про таких пише часопис „Українець у Франції", між іншим, таке:

Проти зневіри — велика бадьора віра в силу і незламність дужої української нації! Ця віра пориває за собою і тих, що підупали на дусі, що в них руки були опустилися в безнадії.

І забираються вони до праці, ні питаючися ні про почесті, ні про посади.

Але... але є в нашому середовищі люди, що їх так влучно називає наш народ: „сиромудрі". Оці „сиромудрі", Франківські „доктори-бесервісери", уважають, що недомагання у праці на еміграції, в наших організаціях, театрах, школах існують тільки тому, що не було „добрих помислів". І саме з цими „добрими помислами" ідеями і виступають „сиромудрі". Чи пізнаєте їх? Прислухайтесь до їх слів: — Ось це не так, і це не так, і це треба було б інакше... Про що б не говорилося, то „сиромудрі" завжди про це „ліпше знають". Але... але до праці ніяк не хочуть братися. Бути на стороні й критикувати — це значно легше! Здійснити свої виголошувані „ідеї" все їм щось заважає: спів би в хорі, але якби змінили диригента, грав би в театрі, якби антракт між діями був не 10 хвилин, але 15, написав би до газети, якби не вживали в ній апострофа і т. д.

Ці люди, стоячи осторонь, бачать помилки і навіть не намагаються їх виправити; вони визбирують ці помилки лише на те, щоб критикувати. А критикують лише на те, щоб підкреслити своє „ліпше знаю" і на цьому вважають свою ролю скінченою.

Як же можна це пояснити, щоб людина знала правду і нічого не робила для перемоги цієї правди?

Нема іншого пояснення, як те, що ці люди — зневірені, що ці люди не вірять ні в наші спільні сили, ні в свої власні сили. Та признатися до цієї зневіри, до своєї втечі від життя, до того, що стали непотребом, признатися до цього не хочуть і прикриваються „сиромудрістю".

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

СЕЙНТ ЛУІС, МО.

З весільної забави на скитальців.

Дня 14. червня відбулись в У. Н. Домі „весільні поправини", влаштовані родичами одружених Ольги Круховської та Осипа Сопка. При забаві згадав предсідник У. Н. Дому за наших скитальців в Европі. Збірку, яка виносила $38.50 та її вислано до Зл. У. А. Д. Комітету в Филаделфії, перевели М. Федчак та Й. Греськів. Жертвували: родичі молодої, Марія і Михайло Круховські $7, родичі молодого, Магда і Микола Сопко $5, молоді, Ольга і Осип Сопко $5, а по $2: В. Щупляк, В. Паращак, П. Лесь; Й. Зяя $1.50; по $1: Н. Пильович, М. Бартіш, В. Логуш, А. Миранув, Й. Греськів, Н. Федчак, Е. Марцінковський, І. Любчин, М. Харів, А. Щуба, П. Щупляк, М. Греськів, Й. Модросик. Решта дрібними.

Марія Греськів.

МІСТО НЮ ЙОРК.

Продовження допомогової акції Обєднаного Комітету.

В часі великої скрути і народного горя, американські українці докладають всіх зусиль, щоб будучі покоління не сказали колись, що їх батьки і матері були глухі на розпучливі кличі свого рідного народу. Одні з нас несуть поміч моральну нашим рідним на скитальщині, а другі по своїм силам, посилають допомогу матеріяльну в харчах і убраннях. Наш Обєднаний Комітет не проспав жадної акції як на американські так і на українські цілі. Можливо, що наша праця, як на великий Ню Йорк, дещо заслаба, та треба знати, що в Ню Йорку натворилось забагато комітетів і допомогових гуртків, які хоч працюють для тої самої цілі, то працюють одинцем. Ще досі багато з нас не розуміє, що, спільними силами можемо більше осягнути, а притім багато заощадити на праці і грошах.

Понижче подаємо звіт з суми 500 дол., які Обєднаний Комітет вислав до ЗУАДКомітету 14. червня 1947; збірка на похороні бл. п. Т. Лазути; збірка на лісту ч. 129 (збирав Никола Куций з тов. Дністер) збірка на лісту ч. 1875 (збирав Іван Тимців, з бр. Володимира від. 130 У. Н. С.).

Жертви зібрані на вічу Обєднаного Комітету дня 14 червня 1947 в шкільній Авдиторії при 6 вул. в Ню Йорку.

По $25: д-р Пелехович-Гайворонський, Союз Українок, від. 1 (Жіноча Громада), від. 10, ОДВУ; д-р Л. Мишуга $20; по $10: П. Йонда, Д. Галичин, Р. Посікіра; по $5: І. Бабецький, П. Антошків, Труш, А. Онуфрик, М. Романишин, О. Гавришенко, Л. Мироюк, В. Бріль, С. Яловега, І. Галичин, Кіт, М. Паньків Т. Коніцька, О. Ярема, М. Андрушків, А. Королик, Н. Добрянський, І. Бенцал, М. Малетич, Е. Прончак, Т. Джус, Д. Кульчицька, С. Демедчук, П. Кутніцький, І. Люзняк, М. Ковбасник, І. Суч, К. Семенюк по $3: П. Дерех, Я. Макарушка, Н. Харамбура, Шуст, С. Валенти; по $2: М. Лехицька, К. Пелешок, М. Марусевич, Скодзінська, О. Палевюк, Владика, Н. В. Деревляни, М. Сучар, Гадаховський, К. Стефанович, Стецко, Е. Білецький, Н. Н.; по $1: Цьонь, М. Копчак, Сусла, Овчак, Шевчук, О. Василишин, С. Скородинський, І. Бойчук, Г. Якимів, К. Боднар, К. Рибак, Н. Н., Й. Тарнавський, В. Дяків, Мішел, Й. Йонд. Крім того з продажі відзначок при дверях на покриття коштів зібрано $15.85.

Виказ з листи ч. 129 тов. Дністер, на яку зібрав Николай Куций $79.25: Й. Сасоне і Славута по $5; Гузар і Романишин по $4; Н. Куций, Грунер, Дорош по $2; а по $1: М. Малетич, П. Гуменюк, Е. Захарчук, І. Драган, А. Мельник, С. Димовський, Е. Молесцик, Д. Самлюк, І. Лукенюк, А. Дзідзік, П. Приймак, П. Бекер, Т. Ковела, Л. Баговин, Н. Гутецький, Гордон, Б. Хомяк, А. Розенблят, І. Зазуляк, М. Свіщук, В. Іванс, Н. Конеський, Дж. Коляса, П. Репета, Й. Акиндель, Ф. Муляш, Й. Шнайдер, Отіс, І. Беліно, Б. Кемпінський, К. Корій, Глязанскі, Волинський, С. Ковчак, Л. Константин, М. Копчак, Овсяник, Г. Гелетій, А. Кап, М. Гарасимчук, К. Гуральний, М. Бунько, С. Дідуш, Барген Стор Ейвон, Т. Ошуст, В. Гельнер, В. Павлів, М. Іваницю, М. Труш, В. Дяків, Тарнавський, М. Касалата, Т. Василь, В. Ярема, І. Яремчук, А. Семків, А. Савчук, Г. Коверкович. Решта дрібними.

Окремо через Дністер прийшло: Додаткова колекта колядин членів тов. Дністер $3.75 і жертва П. Гавриса $10.

Збірка на лісту ч. 1875 Бр. Володимира, від. 130 У. Н. С.; по $5: В. Тимців, Г. Калинович, Й. Деменук, В. Баер, М. Мельник, В. Бесманов $3, Войтишин, І. Яремчук, $2, І. Іванчук; по $1: В. Вашкович, В. Рупошинський.

Збірка на похороні Т. Лазути 23. червня, зібрала М. Марусевич: по $5: В. Лазута, М. Макарчук, А. Королишин, І. Гузар, п-ні Гузар; по $2: Салик, Войтович, Войтович, Цурковська, Сцібайло, родина Сцібайло; по $1: Сімсгавзик, Кумковський, Ригель, Дудар, Пензуровський, Сцібайло, Середна, Курчува, Мостровський, Кобус, Кучма, Вуптчик, М. Голдворт, Бучак, Гудневська, Ніньовська, Мельничук, Тробовчак, Ленчук, Колтон, Угорчак, Корнат, Голдова, Демидчук, Цегельський, Сцібайло, Ганочівська, Стрийковська, Галамай, Шарга, Сівані, Гольський, Зиска, М. Лазута, Шарга, Королишин, Міруся, Лазута, Марусевич, Йосик, Тутко, Чума, Данилик, Греськович, Кіш, Кавецька, Н. Н. Крім повизче згаданих жертв долучилась до списку ще одна збірка, а це збірка на пікніку тов. „Дністер", відділ 361 У. Н. С., який відбувся 29 червня. Збірку перевела Жіноча Секція У. З. Д. Комітету і та збірка принесла $124.21, які то гроші Жіноча Секція вислала впрост до Допомогового Комітету в Філядельфії. Жертви зложили по $5: п-ні М. Малевич, В. Пришляк; по $: Р. Посікіра, М. Мойсей, Г. Яловега, К. Шпакович, А. Кізима; по $1: В. Бучинський, І. Сановега, М. Сановега, К. Бучинська, Н. Керич, С. Прончак, П. Петришин, Т. Никочайк, Т. Романчук, Г. Васло, М. Зборовський, І. Пшеворський, П. Гладун, А. Рига, П. Чучман, Р. Кузів, М. Суський, П. Сосницький, П. Овчар, Т. Кіт, І. Мартинюк, Чарнецька; А. Ничка, А. Палка, М. Андрушко, М. Собенко, Г. Кіт, Е. Кобзар, п-ні Ковбаснюк, А. Захарчук, В. Лібевич, Завістовський, М. Добрянський, А. Стефанишин, А. Качмар, М. Сендрем, А. Кузик, Савка, І. Гелетій, В. Воробець, К. Хандога, С. Самборський, К. Заборовська, К. Воробець, С. Валович, К. Стефанович, Ф. Гураль, П. Чернецький, А. Сенів, Е. Жигайло, С. Вінтоняк, С. Берник, Н. Н., Д. Кольба, М. Скоцко, М. Пальчинський, Ф. Виханський, М. Іванів, Т. Жуковська, І. Лешко, І.Ференчик, Й. Пакуш, К. Боднар, М. Василик, Д. Кульчицька.

На отсім місці Обєднаний Комітет складає щиру подяку всім жертвотавцям просить і на будуче памятати за тих наших братів іс естер, яких люта війна вигнала з рідних хат, розлучила з їх рідними і розкинула по найбільше знищених краях Европи.

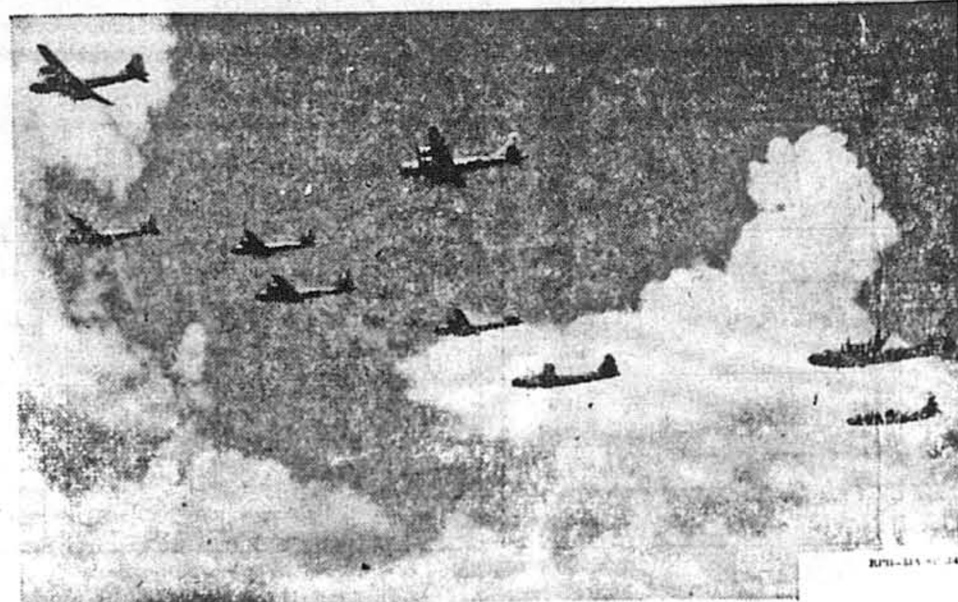
За Обєднаний Комітет:
Марія Демидчук, секр.;
Петро Кучма, касієр.

ПІКЕТЧИК НА „ВІДПОЧИНКУ".— Не так то зле пікетувати, коли б судити по тім пікетчику, що закурив сигаро і читає часописи. Картина знота в Кемден, Н. Дж., у фабриці Ню Йорк Сан Шипбилдінґ Корпорейшен, де робітники вийшли на страйк.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Army Bombers Herald Air Force Day

A soaring formation of B-29 bombing planes symbolizes the progressive spirit of the United States Army Air Forces, which is celebrating its fortieth anniversary August 1, 1947. Officially designated as "Air Force Day," August 1 will be the date for military and civilian recognition throughout the Nation that "Air Power Is Peace Power."

ХТО ВОНИ?

(Продовження зо ст. 2-гої)

мешкує близько 20 тисяч українців.

Дошкільна молодь у кількости 302 дітей виховується у 15 дитячих садках.

Молодь у шкільному віці охоплена 15 народніми школами, які нараховують 753 дітей з 56 вчителями, а крім того є ще 4 надзвичайні школи, в котрих даються лекції з української мови для тих дітей, які навчаються у австрійських.

Середню освіту діти набувають у чотирьох гімназіях, де навчається 485 учнів.

4 фахових школи (висока торговельна школа, сільсько-господарський ліцей, однорічна промислова школа і реміснича школа) мають 139 учнів. Крім наведених є ще такі школи: мистецька, музична, балетна, школа для анальфабетів, курси чужих мов та різнородні фахові курси перевишколу. Крім того на терені Німеччини є ще дві високі школи — Богословська Академія та був. Подєбрадська Академія (остання переводить тепер навчання позаочним методом).

Український пласт охоплює шкільну і частину позашкільної молоді. На терені Австрії нараховує 881 пластунів та пластунок. 4

Певна частина української молоді студіює у високих школах Австрії та Німеччини. В Австрії нараховується кругло 550 студентів-українців в австрійських університетах. В Інсбруці студентська молодь організована в студентську громаду під назвою „Українське студентське обєднання", яке нараховує 250 членів.

Окрім наведених вище типів шкіл широко розгалужена мережа інших закладів для позашкільного навчання, наприклад народні університети. В багатьох місцях більш або менш систематично переводиться відчитування наукових доповідів, рефератів і т. п.

Всі памятні для кожного українця національні свята святкуються з належною урочистістю, підкресленою трагічністю моменту,

З інших форм прояви духового життя (обминаючи пресу, про яку мова буде нижче) слід згадати численні театральні колективи, звичайно досить строкаті складом, а значиться й рівнем художности виконання. З признаних колективів, котрі вже завоювали певний авторитет серед емігрантів: Оперовий і драматичний театр в Зальцбурзі і Драматична Студія Йосифа Гірняка в Ландеку.

Щодо хорів, то останні кількістю уступають театральним колективам. Широкого признання добилися: хор „Ватра" під керівництвом Льва Туркевича, „Думка" під керівництвом М. Струка, „Муза" під кер. Л. Крушельницького, хор Садовського та хор Окопного.

Як ті, так і другі не тільки прикрашують своїми виступами важке голодне баракове життя вигнанців, але кращі з них виступають перед чужинцями (англійцями, американцями, французами, австрійцями і т. п.), як репрезентатори української культури. Репрезентативну ролю відіграють також численні виставки творів українських мистців та народнього мистецтва.

Театральні імпрези, виступи хорів, виставки, цілком заслужено здобувають високі оцінки з боку чужинців, про що свідчать численні і позитивні рецензії чужинецької преси.

Преса. Створення власної преси було одним з найперших завдань за розрішення якого взялась українська емігрантська громадськість в перших же днях по закінченні війни.

На шляху до розвязання цього завдання стояли здавалось би непереможні труднощі: — відсутність машин, брак українських черенків, труднощі з отриманням дозволу і тому подібне. Але енергія, настирливість і організаційний хист українців подолали ці, здавалось непереможні труднощі. Видання на початку видавалися виключно на циклостилях, але пізніше зявилися й друковані.

Завдання — дати українському емігрантові періодику його рідною мовою, було розвязане. Приступлено навіть до видавання книжок, яких, зважаючи на досить несприятливі умовини, видруковано досить поважне число. Так видавництво „Нові Дні" у Зальцбургу по стану на 1. лютого видрукувало 40,500 примірників книжок і понад 700 тисяч примірників часописів. Зараз в Австрії виходять такі періодичні видання українською мовою: щоденник „Останні Новини" тижневик „Нові Дні", „Промінь". З тижневиків виходять також циклостильові „Недільні Вісті" і „Проти Шерсти" (гумористичне). Вийшло кілька чисел „товстих журналів" — „Керма„, „Дзвін", ;;Звено".

З видавничою діяльністю нерозривно звязана праця письменників і науковців. Матеріяльне становище цієї групи еміграції яка складається в своїй переважній частині з ідеалістів, ідейних працівників, що весь свій час присвячують праці з метою подати „Хліб духовий" своїм братам по нещастю, особливо важке.

За свою працю ця група нашої інтелігенції, на превеликий жаль, в більшости випадків без допомоги та опіки. Ідеалісти в своїй масі, палко віддані національній ідеї, вони супроти інших груп найгірше забезпечені і потребують як найдійовішої і скорої допомоги, а насамперед перенесення їх за океан, де в умовах справжньої демократії вони матимуть змогу продовжувати свою працю і не тільки для свого народу, але також на користь всього людства, на славу України і тих, хто допоміг їм дійти нормального становища і приступити до творчої, продуктивної праці.

(Кінець буде).

СТАВАЙТЕ В РЯДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ

ЩО ПИШУТЬ?

ХОЧУТЬ ОТВЕРТОСТИ.

(З листу до родини в стейті Пенсилвенія, писаного 7. червня 1947.)

Ми всі чим день гірше почуваємося, час непевний, а біда своє робить. Я тут, на еміграції, майже сива. Я так цікава була б довідатися про Вас, але Ви дуже скупо пишете про Ваші переживання. А я, як би могла, то свою душу відкрила б і Вам післала б. Ви так обережно про себе згадуєте, що викликаєте враження, наче б Ви не бажали собі такої отвертости, отже я собі постановляю бути замкнена. А так хотілось би мати когось з родини мого найдорожчого мужа, але крім Вас нема нікого.

Залучаю Вам витинок з нашої газети в Австрії, то прочитайте, як комуністи й поляки у нас воюють і чи може бути мир? Тесячі священиків вивезли на Сибір на тяжкі роботи. Там мабуть їх вимордували, бо не хотіли перейти на большевицьке православіє і не хотіли бути їхніми запроданцями. Брате! Війна мусить бути за віру в Бога за незалежність кожної національности. Ви там не знаєте, що тут в Европі діється і яка тут нужда, біда, голод. Ми гонимо останками сил і нервів, голод і непевність нас добиває.

Питаєтеся, що тут за одного доляра можна купити. По державному рахунку то хіба 1 кілограм хліба, а, як купувати збоку, то 8 кг. хліба. Тому наші знайомі з Америки й Канади присилають сюди пачки з провіянтами, а тут кожна собі вже порадити. Тут дуже дорогий товщ, цукор, консерви мясні й овочеві, чоколада, мило й папіроси. Наші люди як дістають пачки, то половину самі зїдять, а решту міняють за хліб, бараболі, й муку. Того тут уже тяжко дістати, за гроші майже нічого не дістанете, а заміняти можна за все...

Тут багато людей отримують пакунки, навіть від зовсім чужих людей. Вони оголошувалися в газетах, поробили знайомства і ті знайомі їм тепер помагають. Я цього робити не хочу і як лише можу, так даю собі раду і молю Бога, щоб мої сироти не опустив, а мав їх у своїй опіці.

У нас записують уже на виїзд до Канади, але самих мужчин. Я хатіла, щоб сини мої поїхали, а я тут лишуся, може іншим транспортом поїду. Кажуть, як їдемо, то всі разом, а як гинемо з голоду, то також всі разом...

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

10,045 Питель Анни, Софії і Антона з с. Ребечиць (Бірча) від Поповняк Софії.

10,046 Ґрадовський Миколи, Яворський Юрія від Заяць Миколи з с. Ляшки Мур. (Львів).

10,047 Цибуляк Пилипа з с. Цішки (Золочів) від Цибуляк Ольги.

10,048 Бенковська Агнешки, Закалужна Францішки, Грицишин Ілька з с. Волиця (Теребовля) від Даньків Анни (Кобильняк).

10,049 Юзьків Параски (Ґард) і Прокопа (Тефнер) з Болехова від Бодлак Михайла.

10,050 Мельник Миколи від Сухоставський Михайла з с. Плугів (Золочів).

10,051 До кревних і знакомих з с. Чагарів (Збараж) від Данилевич Михайла.

10,052 До кревних і знакомих з Самбірщини від Кубин Ярослава.

10,053 Ольшановська Анни (Бріль) з с. Петриків від Бріль Степана.

10,054 Садракульська Францішки (Садовяк) з Обертина (Городенка) від Шаран Йосифи (Бермхетюк).

10,055 Заплава Миколи з с. Допча (Ярослав) від Заплава Івана.

10,056 Дуткевич Марії (Мартинець) десь на скитальщині від Брилинська-Кріль Олени в Америці.

10,057 Симчишин Йосифа з с. Полонична (Камінка Струмилова) від Симчишин Марії.

10,058 Медвідь Юрка з с. Смерик (Сянік) від Медвідь Василя.

10,059 Просить о афідавіт: д-р Жовнірович Василь, лікар, літ 35 з с. Копавки (Калуш) з женою і 2-літною дочкою.

10,060 Ярмолюк Кузьми від Анохин Івана.

10,061 Коваль Мусія і Павла, Отвага Григорія від Коваль Петра.

10,062 Лаба Івана і Михайла з с. Лагодів (Перемишляни) від Костів Миколи.

10,063 До рідних і знакомих з сіл Мухавка, Свидів (Чортків) та Ворвулинці (Заліщики) від Малюк Івана.

10,064 До рідних і знакомих з с. Торське (Заліщики) від Малюк Параски.

10,065 Ільків Федя, Варишка Миколи, Ковалюк Петра від Павлюк Федора, Ільків Дмитра і Михайла, Кричук Федора з с. Братківці (Станиславів).

10,066 Яричевська Катерини з с. Добряниці (Перемишляни) від Сухай Павлини.

10,067 Просить о афідевіт: Сорока Ярослав, літ 47 ґімн. проф. музики і співу з Перемишлян з женою (Лазурко) з Самбора і 21-літною дочкою.

10,068 Просить о афідевіт: Сабарай Зеновія з с. Голоска Великого (Львів).

10,069 Просить о афідевіт: Юрій Ващук-Яцульчак, 9-літний син замордованого о. Льва Ващука з с. Стрілки (Львів) з тетою й вуйком.

10,070 Просить о афідавіт: Дубицький Іван, літ 49 з жeною і дочкою зі Стрия.

10,071 Просить о афідевіт: д-р Бородайко Микола Любомир, лікар, літ 35 з Бережан з женою і донькою.

10,072 Просить о афідевіт: Вак Андрій, літ 44, рільник з Полтави, з женою і дитиною.

10,073 Вовканич Дмитра з с. Туринське (Сянік) від Мацько Михайла з с. Кальниця.

10,074 До рідних і знакомих з с. Бертишів і Юшківці (Бібрка) від Черкас Миколи.

10,075 Ониськів Анни (Гнатюк) Чорнодольський Володимира від Ониськів Івана з с. Фільварки (Золочів).

10,076 Тебінка Марії з с. Бриниці (Львів) від Альраліцький Івана.

10,077 Кубай Евдохи з с. Лука Вел. (Тернопіль), Дільна Марії від Дільний Филимона.

10,078 Фіцуляк Василя, Шемовський Дмитра, Куриш Михайла від д-ра Двулят Василя.

10,079 Котик Йосифа, Катерини і Юлії з с. Липники (Мостиська) від Котик Михайла.

10,080 Боровський Романа з с. Остобіж (Рава Руська) від Курило Івана.

10,081 Гатала Василя з с. Лопушниця (Добромиль) від Медвідь Степана.

10,082 Кривенко Григорія і Федора, Гах Анни, Білей Григорія, Марти і Анни з с. Гайдаш (Карпатська Україна) від Лукачина Василя.

10,083 Грабаський Михайла з с. Томашівці (Калуш) від Дериш Василя.

10,084 Пліш Михайла і Андрія, Ковальчук Степана з с. Туря (Старий Самбір) від Кузик Михайла.

10,085 Барасюк Марії від Савчук Петра з с. Черемхів (Коломия).

10,086 Наставка Марії, Стаговий Петра від Приставський Василя з с. Угерець Він.

10,087 Білинський Михайла з с. Сокириці (Самбір) від Пайкош Михайла.

10,088 Гуцкало Марії з с. Томашівці (Калуш) від Іванчишин Миколи.

10,089 Зайда Людвіні з с. Сороки (Коломия) від Зайда Францішки.

10,090 Чорний Йосифа з с. Городниці (Гусятин) від Антонів Мартина.

10,091 Радош Степана з с. Жерниця Вижня (Сянік) від Радош Марії.

10,092 Банд Костя з Тисмениці і до бувших учеників від проф. ґімн. Левицький Осипа.

10,093 Яворська Розалії з с. Ільник (Турка) від Ільницький Йосифа.

10,094 Шкільник Вартоломея з с. Маковисько (Ярослав) від Пампух Івана.

10,095 Клапчук Павла з с. Перерів (Коломия) від Микитяк Петра.

10,096 Михальцевич Розалії Софії і Марти з с. Пруси (Самбір) від Михальцевич Андрія.

10,097 Сусол Михайла з Топорова (Радехів) від Сусол Миколи.

10,098 Галушків, Клемаків та односельчан з села Заміхів і Сколешів (Ярослав) від Галушка Івана.

10,099 Ґаврилець Миколи, Короля Миколи з Рогізна (Буковина) від Ґаврилець Ілька.

10,100 Варга Людвика з с. Сулля і рідних з Мукачева і Вижні Ремети (Закарпаття) від Шеремет Івана і Йоляни ур. Чегіль.

10,101 Мужаровський Тихона та Миколи з Олексіївки (Минськ) від Неумержицький Івана.

10,102 До рідних і односельчан з с. Дениске (Рава Руська) від Пістун Павла.

10,103 Богданович (Маснів) Марії від Орловський Павла.

10,104 Турчин Григорія і Пелагії (Шиманська) з с. Грисятичі (Стрий) від Яновська Стефанії.

10,105 Подоляк Петра і Йосифа з с. Квасениня (Добромиль) від Токар Олекси.

10,106 Лучка Макія з с. Росільна (Надвірна) від Зваричук Івана.

10,107 Гойло Івана і Франца від Гойло Михайла з с. Волі Бух. (Ярослав).

10,108 Архипенко Ол. від Коробець Пилипа.

10,109 Мартиняк Анастазії з с. Туря (Самбір) від Мартиняк Осипа.

10,110 Стефаник Емілїяна з с. Стецеви (Снятин) від Печенюк Степана.

10,111 Кустенко Тихона і Кирила з Чернигівщини від Кустенко Олекси.

10,112 Мудрий Йосифа з с. Білий Камінь (Золочів) від Захарчук Теодора.

10,113 Зарічняк Михайла з с. Вислік Дол. (Сянік) від Зарічняк Михайла.

10,114 Федьків Насті з с. Заболотивці (Жидачів) від Федьків Миколи.

10,115 Грегорович Анни (Федорович) з с. Сасів (Золочів) від Грегорович Ізидора.

10,116 Кольман Евгена, Калимон Кася від Вітер Романа з Комарна (Рудки).

10,117 Лютит Евфрозини (Сагайдак) з с. Угорців (Золочів) від Максимишин Домки (Скрипник).

10,118 Куленич Олекси від Куленич Панкратія з с. Пумелопа (Турка).

10,119 Ґаврилаш, Чернівчан Прокопа з с. Оршівці (Буковина) від Чернівчан Степана.

10,120 Ксьонжек Мільки з с. Хревть (Сянік) від Ксьонжек Мілька.

По інформації писати до:
United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ДО ЧИТАЧІВ СВОБОДИ

Коли зміняєте свою адресу, а Ви є ЧЛЕНОМ У. Н. Союзу, то подайте число відділу. А коли Ви є передплатником, то це при зміні адреси зазначіть.

Подані нам так інформації прискорять зміну адреси без проволоки.

Адм. Свободи.

Кожний, хто бажає, щоби прислане ним оголошення пошукувань родини і знайомих різних скитальників було поміщене у „Свободі" безплатно, хай вишле таке оголошення впрост до
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажає, щоби прислане ним оголошення було поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове оголошення, розміру 1½ цаля в одній колюмні, коштує $1.00.

Адм. „Свободи".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.—Піврічні збори Тов. Запорозька Січ, від. 234, відбудуться в суботу, 19. липня, в год. 7:30 ввечір, в салі У. Н. Дому, 214-216 Фултон ул. На ці збори просимо всіх членів прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження. Урядники і контр. комісія дадуть фінансовий звіт за другий квартал. — За уряд: П. Ставко, предс.; І. Пілат, кас.; С. Могила, фін. секр.

АЛИКВІПА, ПА. — Бр. св. О. Николая, від. 120, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 20. липня, точно в годині 2. пополудні, в Народнім Домі. Обовязком кожного члена є бути приявним на цих зборах, бо є важні справи до полагодження. Буде звіт контр. комісії за перший піврік. — За уряд: І. Кобаль, предс.; І. Манастирський, секр.-кас.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 20. липня, в годині 2. пополудні, в галі церковній. Довгуючі члени мають сповнити свою належитість, бо інакше будуть суспендовані. — І. Савчак, пр.; П. Білінський, кас.; І. Маркович, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, відбудуться в суботу, 19. липня, в год. 7:30 ввечір, в льокали У. Н. Дому, 237 Говп Еве. то з членів ще не взяв своєї дивіденди хай зголоситься до секретаря на цих зборах. — П. Головачук, секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Збори Бр. св. Димитрія, від. 288, відбудуться в неділю, 20. липня, в годині 4. пополудні. Уряд просить членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Рівнож будемо роздавати дивіденду. — За уряд: В. Могилський, предс.; Д. Мушастй, кас.; А. Данилюк, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. — Місячні збори Бр. св. Арх. Михаїла, від. 330, відбудуться в неділю, 20. липня, в годині 2. пополудні, в церковній гали на Ґрінвіч Еве. Просимо всіх членів і членкиць, місцевих і позамісцевих, прийти точно на час, бо є важні справи до полагодження. Пригадуємо членам, котрі забрали тікети на пікнік, а не продали, щоб звернули на зборах. — В. Карий, предс.; В. Блащик, кас.; І. Михайлишин, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Йосафата, від. 217, дає до відома всім своїм місцевим і позамісцевим членам, що місячні збори відбудуться у вівторок, 22. липня, в годині 7:30 ввечір точно, в гали парохіяльній, 303 Гудсон ул. Просимо всіх членів прийти, бо є є важні справи до вирішення. Уряд і контр. комісія дадуть звіт за перший 6 місяців. Просимо членів прийти і розібрати свої чеки дивіденди. — За уряд: П. Пасіак, предс.; Т. Шурґот, кас.; А. Іванів, секр.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

ПОШУКУЮТЬ

ІВАН БЕДЗИК, тепер у Німеччині, пошукує стрийка
МИХАЙЛА БЕДЗИК,
з села Загутинь, повіт Сянік. Мав мешкати в Elmira, N. Y., або Sayre, Pa. Хто про нього знає, або він самий, пишіть на адресу:
E. MANDIAK,
75 Washington Street,
Lackawanna 18, N. Y.

ВАСИЛЬ ГАЛИЧУК пошукує тітки
МАРІЇ ОНУФРЕЙЧИК
замужна за
ВАСИЛЯ ДЗЮБАКА,
з села Рожнів повіт Косів. Хто про неї знає, або вона сама, хай пише:
HALYCZUK WASYL
Kamp Galwitz Kaserne (20)
Hildeshim, G. B. Zone, Germany.

ТАРЗАН, ч. 1644. Розгубленийсплав.

JUST IN TIME TARZAN SAW THE WAITING KNIFE. REACHING QUICKLY THROUGH THE HAWSE HOLE—
HE TRIPPED THE CAPTAIN.
BEFORE THE BURLY KARG COULD REGAIN HIS FOOTING, TARZAN SWUNG ABOARD AND OVERPOWERED HIM.
THEN UNCEREMONIOUSLY THE APE-MAN DRAGGED THE CAPTAIN PAST HIS DEAD CREW AFT TO THE RAIL— THE RAFT HAD VANISHED.

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

Саме в час заввважав Тарзан приготований ніж. Він поспішно встромив руку через діру, якою проходила линва...

...і перевернув капітана.

Та заки ще кремезний Карг встиг станути на ноги, Тарзан вискочив на поклад і обезвладнив його.

Потім безпощадно потягнув малпочоловік капітана попри його мертвих моряків до задньої частини... але сплав десь пропав.